

פרשת מקץ

שבת חנוכה פרשת מקץ בשחרית הלל שלם. לקריאת התורה מוציאים שני ספרי תורה. בספר הראשון 7 קרואים בפרשת השבוע. בספר השני מפטיר בפרשת נשא: "ביום הרביעי" (במדבר ז', כד), ההפטרה: "רני ושמחי בת ציון" (זכריה ב', יד).
מברכים החודש: טבת. ראש חודש טבת יהיה ביום השני וביום השלישי (לא אומרים ולמחרתו) הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה (אומרים "הבא" ולא הבאים).
המולד: יום ראשון, שעה 7, 20 דק' 171 חלקים.
 לא אומרים אב הרחמים ולא מזכירים נשמות. במנחה לא אומרים "צדקתך".
זמן קידוש הלבנה: מלייל חמישי ג' בטבת ועד ליל שני יד' בטבת.
מוצ"ק: לא מאחרים להתפלל, כדי להדליק נרות חנוכה בזמן. אומרים "ויהי נעם".
 "ויתן לך" אומרים בבית אחר הדלקת נר חנוכה.
 מתוך עלון "עונג שבת".

חג חנוכה שמח לכל בית סעד!

שעור פרשת שבוע: נעמה סט

ימי החול		שבת	
5.46	זמן תפילין/טלית	16.22	הדלקת נרות
9.11	סוף זמן ק"ש	16.30	מנחה א' 14.00 ב' 16.30
16.44 ← 16.46	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.35	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.35	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.05	צאת הכוכבים	16.20, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	16.45	לימוד 'דור לדור'
		17:15	מוצ"ק חנכה- ערבית מוקדמת
	7:45 בחנוכה	17.20	צאת השבת
			שחרית נוער

שבת
שלו

(הצעת) ראובן מול (הצעת) יהודה

כאשר חוזרים בני יעקב לארץ כנען, לאחר הביקור הראשון במצרים בו מאשים אותם יוסף שליט מצרים בריגול, הם חוזרים ללא שמעון שנשאר אסור בבית המשמר. כעת הם עומדים בפני יעקב אביהם ומציבים בפניו את דרישתו של השליט המצרי (בראשית מב, לג-לד): 'ויאמר אלינו האיש אֲדֹנָי הָאָרֶץ בְּזֹאת אָדַע כִּי כִנִּים אַתֶּם אַחֲיֵיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֶתִּי וְאֶת רַעְבּוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וְלָכוּ. וְהֵבִיאוּ אֶת אַחֲיֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְאֲדַעָה כִּי לֹא מְרַגְלִים אַתֶּם כִּי כִנִּים אַתֶּם אֶת אַחֲיֵיכֶם אֲתָן לָכֶם וְאֶת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ'.

יעקב איננו מסכים לשלוח את בנימין עם אחיו הגדולים, הוא חושש לחייו בעקבות ניסיונו האישי עם יוסף, וכעת גם עם שמעון שנשאר כלוא במצרים. ראובן, בכור האחים, מוכן לקחת אחריות על בנימין. הוא פונה לאביו ואומר לו (שם, לו): 'אֶת שְׁנֵי בְנֵי תָמִית אִם לֹא אֲבִיאוּנו אֲלֶיךָ תָּנֵה אֹתוֹ עַל יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֲלֶיךָ'. יעקב מסרב להצעתו של ראובן, אך מסכים לאחר מספר פסוקים להצעה דומה של יהודה (בראשית מג, ח-ט): 'ויאמר יהודה אל ישראל אָבִיו שְׁלַח הַנַּעַר אֶתִּי וְנִקְוָה וְנִלְכָה וְנִחִיָּה וְלֹא נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַם אֶתָּה גַם טָפְנוּ. אֲנֹכִי אֶעְרְבֶנּוּ מִיָּדִי תִבְקָשׁנוּ אִם לֹא הֵבִיאתִיו אֲלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטַאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים'. מה בין הצעתו של ראובן שנדחתה לזו של יהודה שהתקבלה?

רש"י בעקבות חז"ל הבחין הבחנה מהותית בין שתי ההצעות. ראובן מוכן להקריב את חיי בניו אם בנימין לא ישוב ממצרים. רש"י הגיב על הצעה זו בהכניסו מילים לפיו של יעקב: 'בכור שוטה הוא זה, הוא אומר להמית בניו, וכי בניו הם ולא בניי?! לעומת הצעת ראובן כללה הצעתו של יהודה ערבות, אך לא תשלום בחייו של אף אחד ממשפחת יעקב המורחבת.

בניגוד לרש"י, פרשני הפשט ראו דמיון בין שתי ההצעות. לדעתם, ראובן כלל לא התכוון להרוג את בניו אם בנימין לא ישוב, אלא ראובן מביע בדבריו נכונות לשלם מחיר גדול ולשאת בעונש חמור אם יקרה דבר מה לבנימין. הצעה זו מקבילה להצעת יהודה – 'אם לא הֵבִיאתִיו אֲלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטַאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים'. אם כן, חוזרת קושייתנו למקומה, מדוע נתקבלה עצת יהודה, ואילו זו של ראובן נדחתה? נראה כי ניתן להצביע על שתי נקודות שיכולות לעמוד בבסיס התשובה:

א. **בין ראובן ליהודה:** גם אם ההצעות זהות, הן נאמרות מפייהם של שני אנשים שונים. ראובן הוא הבכור הביולוגי. אך טבעי הוא שהוא זה שייקח על עצמו לשאת בעול האחריות. אבל, מפסוקי הכתוב בדברי הימים מוכח כי בכורתו של ראובן ניטלת ממנו ומתחלקת בין יוסף ליהודה (דברי הימים א ה, א-ב): 'וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹר וּבְחַלְלוּ יְצוּעֵי אָבִיו וַתִּתֵּן בְּכֹרְתוֹ לְבְנֵי יוֹסֵף בֶּן יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהַתִּיחַשׁ לְבְּכֹרָה. כִּי יְהוּדָה גְּבֵר בְּאָחִיו וּלְנֶגֶד מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֹרָה לְיוֹסֵף'. מעשהו של ראובן עם בלהה פילגש אביו לאחר מות רחל גורם ליעקב האב להעביר את ראובן מתפקיד הבכורה ולחלקו בין יוסף (שיקבל חלק כפול בארץ) ליהודה (שמקבל את השלטון והמלכות). יעקב איננו מקבל את הצעתו של ראובן לא מפני שהיא גרועה יותר מזו של יהודה אלא מפני שיעקב אינו בוטח עוד על דברי ראובן לאחר מעשה בלהה. במעשהו שם, דאג ראובן לזכויות הבכורה אך לא לחובות הנובעות ממנה (ראו את דברי הרמב"ן על מעשה ראובן עם בלהה בפרק לה, כב).

ב. **עיתוי:** ראובן מציע את הצעתו ביום חזרתם ממצרים. הוא מעוניין לשכנע את יעקב מייד ולשוב כבר למחרת עם בנימין למצרים על מנת לשחרר את שמעון אחיו מבית הסוהר. יעקב, שרק עתה שמע את כל רצף האירועים, איננו מוכן כבר לקבל החלטה בדבר שליחת בנימין מצרים. הוא זקוק למעט זמן כדי לעבד את סיפור הדברים, על מנת שיוכל לתת את הסכמתו להוריד את בנימין למצרים. יהודה ממתין לרגע הנכון על מנת להציע את הצעתו. כאשר יעקב נמצא במצב של חוסר ברירה, מכיוון שהמזון אזל, שב יהודה ומציע לפרוס את חסותו על בנימין.

סיפורי האבות בכלל וסיפור הירידה למצרים בפרט הם סיפורים אנושיים המכילים תובנות ומסרים ברבדים שונים. המישור האנושי הכולל את מערכות היחסים המורכבות בין הורים לילדים בפרט ובין איש לרעהו בכלל, דורש מאיתנו פעמים רבות לחשוב על האופן שבו התנהגותנו משפיעה על מערכת היחסים. מעילה באמון וודאי יוצרת שבר ביחסים, אך גם תזמון לקוי, גם כזה שבבסיסו כוונה טובה, עלול אף הוא ליצור ריחוק. ראויים הם אבות האומה, אנשי ספר בראשית, שנלמד מהם מוסר השכל וחכמת חיים.

הרב ארי סט.

זה היה השמוע

ביום ראשון התקיימה אזכרה לציון יום השלושים לפטירתו של חברנו יוסי אילן ז"ל. רבים גדשו את אולם "אשל" במטרה לחלוק כבוד ליוסי ז"ל – צעירים ומבוגרים, חברי משק ובני משק שעזבו, עובדי הגד"ש, משפחה וחברים. הקהל הרב העיד על האהבה והקשר החזק שנקמו בין יוסי ובין חבריו והעובדים לצידו. מלבד הרצאה ודברי זכרון של בני המשפחה, הכינו גם עובדי הגד"ש מצגת ותוכנית בה סיפרו על יוסי ז"ל. חלק מן הדברים תוכלו לקרוא בהמשך העלון.

ביום שני התקיים ערב המונולוגים המסורתי של חברת הנוער. ערב זה הוא תמיד שיאו של תהליך אישי וקבוצתי שעוברות בנות כתה יא' בנוער, תהליך בו מתקיים בירור אישי של הבת לגבי הקשיים והחוזקות שלה, ומקומה בתוך הקבוצה. בהמשך העלון תוכלו לקרוא בפירוט על התכנים שהועלו בערב. יישר כח לבנות, למדריכות ולצוות על ההשקעה בהכנת הערב!

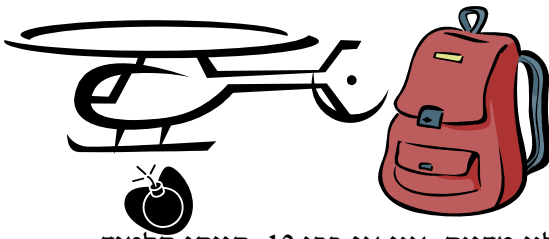
ביום שלישי הגיע אלינו חג החנוכה, חג האורים, העמוס בתוכניות ובמסיבות. ראשונים נתנו את האות ילדי חברת הילדים שעמלו על הכנת שוק הצדקה שהתקיים ביום רביעי. בארגון השוק השתתפו ילדים מכל הגילאים: כתות א' ו' אספו את המוצרים לשוק הצדקה מבתי החברים, אפו את מיני המאפה שהוגשו בערב, וההבנות הפליאו בריקוד. ילדי החטיבה היו אחראים על פינות היצירה, איוש דוכני המכירה בערב, וסידור חדר-האוכל. ילדי התיכון הכינו לבדם את האוכל המגוון שנמכר בשוק – החל מקנייה ועד בישול והגשה. חשוב לציון כי גם בנות חברת הנוער לקחו חלק בארגון, ואיישו תחנות מבוקשות של עיצוב תסרוקות, מכירת מזון ועוד. בערב נאספו אלפי שקלים, תודה לכל הילדים שהתגייסו ולצוות החינוכי שלקח חלק במשימה חשובה זו! בשבוע הבא נקרא חוויות נוספות מחופשת החנוכה של הילדים.

לכבוד נס פך השמן, תוכלו לקרוא בעלון לצד ההודעות והמדורים הקבועים גם סיפורי ניסים שונים.

**אָקֵהִיִּת סַעֲד וְלִכֵּל קוֹרְאֵינוּ הַיְקָרִים בְּסַעֲד וּמְחוּץ לְסַעֲד אֲנוּ מֵאַחֲרַיִם
חַט חֲנוּכָה שְׂמַח, חַט מֵאִיר לְאַיִל, לֵלֵב וּלְנֶשְׂמָה,
חַט שִׁמְיָא בְּכַנְפֵיִו אַט אֵת הַשֶּׁמֶשׁ הַמְּיֻחָלֵף...**

תשיח, פתח תקוה.

יום או יומיים אחרי שהבריטי האחרון עזב את הארץ, וכבר היתה לנו מדינה, אני אז כבן 10, הייתי תלמיד כיתה ה' בבייס נצח ישראל בפתח תקוה. בבוקרו של אותו יום התקיים בבייס תרגיל אזעקה. כל הילדים הלכו בזוגות, נתנו יד זה לזה והתקדמו בטור כפול לעבר מבנה דו קומתי, שהיתה לו מרפסת מעל מרפסת. כל הילדים הושבו בצפיפות לרוחב המרפסת זה ליד זה. המורים הסתובבו והרעימו בקולם בניסיון להשליט סדר, כעבור כמה דקות נשמעה ארגעה ובהתאם להוראות, הילדים התפזרו לכיתותיהם- הרווחנו שיעור! בשעות הצהריים נסתיימו הלימודים ואני, כדרכי, יחד עם 4 חברים הלכנו לכיוון הבית. ירדנו במורד ריח מוהוליבר, במקום הנמוך ביותר של הרחוב היה מעבר מים מתחת לכביש. פנינו ימינה (מזרחה) בין שני הקיוסקים, אל עבר מה שהיום ריח ההגנה ואז היה שביל שהתמשך לאורך דרך מים שהובילה אל מעבר- המים שהוזכר והסתיימה בחורשת איקליפטוסים. בתחילתו של השביל, מעבר לתעלת המים, ליד הקיוסק, היה עץ קיקיון שענפיו הגיעו עד השביל. אנחנו, חמשת הילדים, הנחנו את הילקוטים על השביל, קטפנו מפרי הקיקיון, וקלענו אל נקודות שחורות שהיו על קיר הבית הקרוב.

אחד הילדים הבחין בזוג מטוסים בשמים מסוג "דקוטה" אשר טסים מצפון לדרום, מתקרבים לכיווננו. בעודנו מתלבטים ומתווכחים האם הסמלים המצויירים על כנפי המטוסים הם של סוריה או מצרים, פנה המטוס השמאלי מבין השניים ימינה לכיוון תל אביב והתרחק מהמטוס הראשון. המטוס שנתר המשך בקו ישר לכיוון שלנו. לפתע הבחנו בחבילה שחורה שניתקת מהמטוס וצונחת כלפי מטה... האינסטינקטים לא בגדו בנו ופתחנו במנוסה לכל העברים. האחד רץ אל תוך מעבר המים שמתחת לכביש, שניים אחרים קפצו לתעלה ליד הילקוטים, ושניים-חברי, משה זכאי ואני רצנו בכל כוחותנו לחורשת האיקליפטוסים. בערך באמצע הדרך לחורשה, שוב פעלו האינסטינקטים ונשכבנו על האדמה. חברי נשכב בתוך התעלה ואני על השביל. הבום ששמענו היה חזק והגיע מאחורינו. אז קם חברי מהתעלה והתחיל לרוץ ולחצות את שדה הקוצים אל עבר ביהכניס ואני התגלגלתי מהשביל אל התעלה. זכרתי מה ששמעתי מפי חיילים שכנים שלי, שבכדי להגן על עור התוף יש לכסות בשתי הידיים את האזניים, ללחוץ חזק ולפתוח את הפה גדול. בעודי עושה כך רעדה האדמה, רעש אימתני, אבק באויר, חושך ואבנים קטנות שנופלות... ניצלתי את החשכה במחשבה שהטייסים עכשיו לא יראו אותי, קמתי ממרבצי בתעלה, עליתי על השביל ורצתי לחורשת האיקליפטוסים. אני זוכר היטב את המתח, ובעקבותיו את ההקלה ברגע שחציתי את קו העצים הראשון והייתי מוסתר מעיני הטייסים... בחצותי את החורשה ראיתי בית בצד ימין ומרתף פתוח ולידו אדם עומד. נכנסתי למרתף והתיישבתי בפינה ולא דברתי עם אף אחד.

כעבור כמה זמן הושמע אות ארגעה. יצאתי ורצתי לכיוון הבית. חציתי את ריח חיים עויזר לכיוון מגרש שפיגל. בקצה הרחוק של המגרש ראיתי עשן לבן דקיק מיתמר מכיוון הבית, מה שהגביר את חששי שהבית שלי נפגע והטייסים רודפים אחרי, בערך במחצית הדרך הבחנתי שמקור העשן הוא מחצר שכנינו שמעבר לכביש והוקל לי. כשהתקדמתי יותר לבית ראיתי את אבא יוצא לקראתי משער החצר, רצנו זה לקראת זה והתחבקנו חזק בחום רב. אבא אמר לי שהוא ראה שהעשן בא מכיוון ביס והוא דאג מאד. כשבאנו הביתה אמא ברוב מעשיותה הושיבה אותי על הרצפה ונתנה לי טיפות וולריאן להרגעה. כנראה שמראה פני העיד על החוויה הקשה שעברתי.

שיניתי את מקומי למקום בטוח יותר- מתחת לבוידם

כעבור כשעתיים הלכתי יחד עם אבא במטרה לברר מה קרה לחברים ולילקוטים. עברנו את כל הדרך חזרה- ריח חיים עוזר, חורשת האיקליפטוסים, השביל, והמקום ששכבתי לפני שהתגלגלתי לתעלה. אמרתי לאבא "פה שכבתי, וכאן התגלגלתי לתעלה": במקום שהצבעתי עליו היתה גומה, בור קטן, ראינו בסביבה הקרובה עוד 3 גומות. כשבאנו למקום שבו השארנו את הילקוטים, הילקוטים לא היו, וגם שם היו 3 גומות. המשכנו ללכת לכיוון בית ספר במחשבה שנמצא מישהו שיספר לנו מה היה עם האחרים. ראובן, המוכר בקיוסק, אמר לנו ששניים מהחברים פונו באמבולנס למגן דוד אדום אחרי שנפגעו מרסיסים - ביניהם חברי

הקרוב ביותר, אליעזר פלדמן, שהיה גם מאוחר יותר חבר הגרעין וחבר סעד ונפל במלחמת קדש בקרב על המתלה בהיותו חובש, בשעה שהגיש עזרה לפצוע. כשפנינו מדרך העפר שמאלה מרחוב מוהליבר הרגשתי שינוי שמתרחש אצל אבא. הוא לפת את כף ידי בחוזקה רבה ונשימותיו הלכו והתנשאו ובכל נשימה נשמעה אנחה עמוקה וכל שאיפת אוויר שלו הייתה מלווה בקול חורקני, הדבר הבהיל אותי מאוד. כנראה שזה היה הרגע שחומרת האירועים חדרה להכרתו. עברנו את שער חצר בית הספר ונכנסנו למסדרון ארוך שחיבר בין הכיתות. בכיתתי לא היה דבר. לא פגשנו איש. הלכנו לחדר המנהל שהיה בקצה המסדרון. חדר המנהל היה פתוח וגם בו לא היה איש. לאחר שהות קלה הבחנו בילקוטים מונחים בפנית החדר. זיהיתי את הילקוט שלי וכשהרמנו אותו ראינו שהוא קרוע ופגוע. פתחנו אותו וראינו שכל המחברות וכל הספרים קרועים ופגועים. כשהוצאנו את הספרים לעיון יותר מדוקדק ראינו שספרי הקודש – תורה, תנ"ך וגמרא הם היחידים שלא נפגעו. ויותר מזה השתאנו למראה חור בכריכת הגמרא שרסיס פגע בגמרא וחדר רק את כריכת הקרטון, בדפים עצמם לא היתה ולו שריטה קטנה אחת... הילקוט שמור עימי בבית.

ישראל עריד

אסיפות קרובות

לציבור החברים שבת שלום וחג שמח, אנחנו צועדים במהירות לקראת סוף השנה, ומעבר לכל מיני אירועים שאינם ממנינו (אלא למינינו), ידוע לכל כי סוף השנה מבשר על מתקפת אסיפות, בדבר תוכנית משק והקהילה לשנה החדשה.

אני מבקש לעדכן, כי נכון לרגע זה התוכנית היא כדלקמן:

1. מוצ"ש פרשת "ויגש" ה' בטבת (31.12.2011) – אסיפת חברים שבה נדון על תוכנית המשק לשנה החדשה.

2. אישור תקציב קהילה לשנה החדשה – אנחנו מבקשים לחלק את הדיון הציבורי לשניים:

א. ערב הסברה - שבו עופר וישי יציגו את תקציב האגודה הקהילתית, ואת תקציב קהילה הקיבוצית לשנה הבאה, ויאפשרו לחברים שאלות והערות, על מנת שנוכל לעדכן את התקציב לקראת אסיפה.

אנחנו מבקשים לקיים ערב הסברה ארוך ביום ראשון יג' בטבת (8.1.2012). הכוונה היא להתחיל בתקציב האגודה הקהילתית בשעה 17:45 עד 19:00, לעשות הפסקה למרק וסנדוויץ', ולהמשיך משעה 19:30 והלאה בתקציב קהילה הקיבוצי.

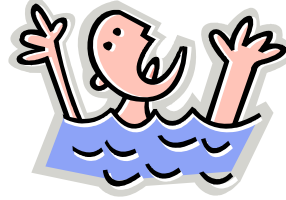
בהנחה שנסכם את הדברים הכוונה היא לקיים אסיפה, מיד במוצ"ש שלאחר מכן.

ב. מוצ"ש פרשת "שמות" יט' בטבת (14.1.2012) – דיון באסיפה על תקציב האגודה הקהילתית ותקציב קהילה הקיבוצי.

במידה ויחולו שינויים נפרסמם כמובן ברבים. נשמח למעורבות והשתתפות רבה ככל האפשר.

תודה מראש, בוקי

נס ניונן fe פראנדיק

ים המלח ידוע בכינויו כים המוות. ריכוז המלחים והאלקטרוליטים במימיו לא מאפשר לאף יצור חי לחיות בו. למעשה – לגימה ממי הים בכמות של כוס קטנה תגרום למבוגר וכל שכן לילדים רכים להפרעות קשות בנשימה ובתפקוד הלבבי .

זה קרה לפני מספר שנים. ימי הקיץ החמים גורמים לבני האדם לחשוב על אפשרויות ומקומות בהם אפשר יהיה להתקרר מעט. משפחה שלימה ירדה לים המלח, זוג הורים וילדיהם. יציאה שגרתית ומהנה מהבית הפכה עד מהרה לטרגדיה. בזמן שבני המשפחה שהו במים הסב האב את ראשו מבנו בן ה-4. לאחר מס' דקות מצא את בנו צף בתוך המים כשפניו אל תוך מי הים.

הילד הוצא מהמים ע"י האב כשהוא ללא הכרה, משתנק ומקיא את מי הים הרעילים הרבים שבלע ושאף. לא קל להגיע ולטפל במקרים כה טעונים רגשית, כאשר המשפחה מסביב, חרדים מהלא נודע וכולם נושאים את עיניהם אליך, אל המטפל, שתבוא ותנסה להושיע למרות שבתוך תוכך אתה יודע שאין הרבה תקווה, למעשה אין כמעט סיכוי...מה תאמר להם? ואיך?

הרגש מתנתק במהרה ואתה מתחיל לעבוד כמכונה ומתחיל להריץ בראש את הפרוטוקולים לטיפול. התחלנו בטיפול מהיר, בסיוע נשימתי וטיפול תרופתי מתקדם, ובנסיעה מהירה לבית החולים. מרחק לא מבוטל, ואתה יושב בחלקו האחורי של האמבולנס, כמטפל הבכיר, מרגיש שעל כתפך רובץ עולם ומלואו. חיים שלמים. ילד בן 4 שלא התחיל לחיות...

לאחר מס' דקות של נסיעה הופיע במוניטור קו ישר. לבו של הילד עמד מלכת...החיאה מלאה, עיסויים, הנשמות, תרופות מרובות לווריד והאב יושב בקדמת האמבולנס ומתפלל...

הטיפול נשא פרי, הלב התאושש – יש דופק!! אבל בתוךך אתה יודע שהסיכויים לפגיעה מוחית מרובים. האם תפקודו של המוח נפגע? האם הילד יתעורר בכלל? ואיך?

לאחר שהות של שבועיים במחלקה לטיפול נמרץ ילדים ואשפוז ממושך במחלקה זכינו הצוות ואני להיות מוזמנים למסיבת הודיה להחלמתו המהירה של הילד... ולפעמים – הילד היה נראה משחק עם חבריו בסביבת התחנה...

נס ניונן fe

למיכל אפלבום ולכל המשפחה
מזל טוב כפול-
להולדת הנין
נכד לעמי ורינה אפלבום, בן ללימור ורוני
ולבר-המצווה של הנין אלון
בנם של ליאור ותרצה
נכדם של איציק ז"ל וצביה תבדל"א

לרותי וחנן פינקלשטיין
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
להולדת הנינה
נכדה לאורית ורפאל
פינקלשטיין
בת לרעות ואבנר פינקלשטיין

על הניסים ועל הנפלאות

נודמן לידי סרט מרתק ומרגש בשם זה שהפיק נחום לנדאו על סיפור חייו של חברנו **ניסים דדון**. ניסים נולד במרוקו, להורים - יחיא וזהרה בוסקילה. למרבה הצער, נפטרה אמו עוד כשהיה רך בשנים. אביו התחתן בשנית (מנישואיו אלו יש לניסים אחות שגרה כאן בארץ ושומרת עמו על קשר קרוב), אך האב לא האריך ימים, וכך נשאר ניסים הילד בהשגחתם של קרובי משפחה. כנער, עבר יחד עם דודיו לעיר קזבלנקה, ומאוחר יותר לעוז'דה, שם עזר בהחזקת החנות של הדוד. יום אחד נכנסו פורעים לחנות- הדוד ברח, וניסים, הילד, התחבא מתחת לדלפק במשך כמה שעות. במהלך ההתקפה זרקו הפורעים אבן על ראשו של ניסים, ומן האירוע הזה נשארה לו צלקת בראשו. לאחר הפגיעה רץ ניסים לביתו של הדוד. לאחר המאורעות הללו, הציע הדוד ששם משפחתו היה דדון, שניסים יצטרף אליו ויעלה איתו ארצה. במסמכים רשם האיש את ניסים כאחיו, וכך נשאר ניסים עם שם המשפחה "דדון". מעוז'דה עברה המשפחה תחילה לאלג'יר, שם, משחזר ניסים, היה בנין בן 5 קומות, אליו הגיעו אנשי סוכנות ע"מ לסייע בהבאת העולים לארץ. הבנין היה מלא ביהודים שרצו לעלות ארצה גם בתוכו וגם ברחובות שסביבותיו. ניסים עלה ארצה באוניה-הוא מספר כי הוא זוכר מהנסיעה את התפוז שחולק להם, תפוז שהגיע מארץ- ישראל, וסביבו התקבצו הנוסעים. במהלך הסרט, חוזר ניסים ומבקר בתחנות שעבר לאחר שהגיע לארץ: שער עליה היתה התחנה הראשונה בארץ - צריף, ובו מיטות מאולתרות, ארגז "תנובה" בתור ארון, עששיות במקום חשמל, ומקום זמני להניח את הראש ואת התיקים. מאוחר יותר עבר ניסים למעברה בפרדס חנה, ולבסוף נתגלגל למקווה ישראל, שם עבד בחליבת הפרות. לסעד הגיע ניסים בגרעין נח"ל. דרך שידוך של חבר, הכיר זמן קצר לאחר-מכן את פרלה, אשתו, שעלתה מטנג'יר.

לאחר שהגיע לסעד, קייבוס ז"ל "שם עליו עיני", והציע לו להצטרף לצוות הנוי, כיוון שראה שהמדובר בבחור חרוץ ושקדן. ניסים אכן הצטרף לעובדי הנוי-והשאר היסטוריה...קייבוס ז"ל מספר בסרט כי הוא לא מכיר עוד מקומות רבים שבהם עובדים בצוות הנוי במסירות כזו שלושה חברים-קייבוס ז"ל, נחום יצחקי וניסים דדון יבדל"א, העובדים בענף כבר 60 שנה.

בשנים האחרונות נסע ניסים פעמיים לטיול שורשים במרוקו מולדתו - פעם אחת עם אשתו פרלה, ופעם אחת עם בתו רותי. ניסים הלך לחפש שורשים בכפר בו גדל, מרחק 30 מטר ממרקש, ביקר בבית-העלמין, וגם ניסה לשוחח עם שכנים, אך לא מצא אף-אחד שהכיר את המשפחה, כיוון שלא נשארו שם יהודים כלל.

אכן, לאחר שצופים בסרט זה, אי-אפשר שלא לחשוב שבאמת מדובר כאן בסוג של נס, שלמרות נסיבות החיים הלא קלות, הצליח ניסים לא רק להקים משפחה ענפה בסעד, אלא גם להיות שותף פעיל בהקמת הגן הפורח שלנו כאן בסעד, משימה שמצריכה מן הסתם לא רק חריצות ועבודה קשה, אלא גם אופטימיות וחשיבה לעתיד.

ועוד נס קטן של יום-יום הוא המראה של ניסים על המכסחת, המנופף לשלום לילדים בחיוך על פניו.

רשמה: אפרת

צרכי מונולוגים בחברת הנוצר

לפי המסורת בחברת נוער מזה מספר שנים, בנות שכבת י"א הפיקו השבוע הופעת מונולוגים. כותרת הערב היתה "משחקי חברה".

בשבועות לקראת הערב הבנות דברו על התנהגויות בחברה שמפריעות להן. אמרו שמפריע להן שאנשים שופטים אחרים, אמרו שלפעמים אנשים לא מקבלים אותן ואפילו לא מנסים להכיר אותן. הן דברו על לחץ חברתי והצורך של היחיד להתנהג לפי החברה גם אם ההתנהגות היא הרסנית. במקביל, כמה בנות גם דברו על אגדות וסיפורי ילדים, וככה נולד הרעיון להפיק את הערב דרך הופעה וסיפורים של דרדסים.

שני דרדסים, קונדסון (דנה) שעסוק במעשים טיפשיים, ובר-כח (מזל) שעסוק בהפעלת כוח, נהלו דו שיח במהלך הערב. קונדסון בדק אפשרות להשתנות וקבל תמיכה מגרגמל (מרגלית) שספרה על חברה שלה שחזרה בתשובה. היא ספרה על תהליך שקבוצת החברים עברה כדי לאפשר לחברה הזאת להשתנות לפי רצונה.

בר-כח הודה בזה שדרדסים מפחדים ממנו מפני שהוא חזק אך בפועל נשאר לבד והיה רוצה להיות מקובל בחברה. דרדגשני (נועה) עזר לבר-כח בסיפור האישי שלו. הוא גייס אומץ לגלות לדרדסים שצחקו עליו שבפועל הוא נפגע מהם כאשר צחקו עליו. למרות שגם הוא צחק על עצמו יחד איתם, הוא הודה להם שפחד לגלות את הרגשות האמיתיות שלו. בר-כח הבין שגילוי רגשות גם דורש כח.

יחד עם קונדסון ובר-כח הקהל שמע מגנדרני (שיראל) שיופי זה לא הכול בחיים ושמה שחשוב זה הפנימיות של האדם. דרדסית-חן (חן) בקשה מהקהל לא להיות שיפוטי ובעיקר כלפי בני הנוער שיש עליהם הרבה סטיגמות. דרדסבא (רעות) גם שתף אותנו בסיפור אישי, שהדגים איך השפעה של החברה יכולה להשפיל בן אדם או להרים אותו. אחריות הפעלת ההשפעה נמצאת בידינו. ולבסוף דרדהדר (הדר) דבר על קבלת השונה בחברה והזכיר לנו שבפועל כולנו שונים, ושהחברה זקוקה לגוונים השונים האלה, אחרת החיים יהיו מאד משעממים.

הדרדסים שרו לנו שיר של שרית חדד "יש לי חברים בכל מיני צבעים" וסיימו בריקוד "יחד לב אל לב" כדי להראות לנו שאם נדע לקבל, לאפשר, לתת ולהיות אמיתית, ביחד הכול אפשרי!!
יישר כוח לבנות ולמדריכה שלהן יעל!

אסתר מרכוס

ליוכבד גולד
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנינה
נכדה לנעמי אייזנר
בת לגיל ולירז אייזנר

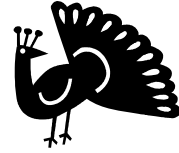

לחן ועודד פרידמן
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הבת

ליונת ואהרל'ה לוי
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות
להולדת הנכד
בן לחני ותומר כראזי

גנן הנוי שבקיבוצינו ניגוס שמו...באותם ימים הגה לו ניגוס רעיון כביר. בדמיונו ראה כיצד מתהלכים להם זוג טווסים על הדשאים כשהם מפליאים בגלגל זנבם ומייפים את הנוף שבעתיים...כדרכו בקודש ניגש במרץ רב לביצוע 'המשימה'. דרכו הראשונה היתה אל הגזבר. הוא הסביר כי 50 הל"י הדרושות אינן סכום גדול כל-כך, ובודאי שאין לגנוז בשל כסף מועט זה פרויקט כה נהדר. דעתו של הגזבר היתה שונה. בשביל מה, כך הקשה, דרושים לנו טווסים אלה? האם להגדלת משק העופות? ואם כן כמה ביצים יטילו ביום, מה מחירן בשוק, באיזה גיל יובלו לשחיטה? ועוד שאלות כיוצא באלה...משהשיב ניגוס כי לא נועדו הללו אחא לנוי בלבד גירשו הגזבר מעליו בבושת פנים בהעירו בשעת מעשה, שלכל הצרות הארורות, זוג טווסים חסרו לו פחות מכל.

אפס, לא ניגוס האיש אשר ייעצר בפני מכשולים. הוא ניגש אל מרכזי הוועדות. למרכז התרבות הסביר, כי אין לך מראה תרבותי יותר מזוג טווסים עלי דשא. למרכזת החינוך פנה בלשון אחרת "כלום תוכלי לתאר לך את החוויות הנפשיות של ילד רך המשחק עם טווסים?..."

אין לומר, שחברי הוועדות שוכנעו מן הטעמים שהוא העלה, אפס עמידתו האיתנה והתחינה שבעיניו ריככו את הלבבות. כעבור חודשיים קיבץ ניגוס את הסכום הדרוש.

אותו יום שנסע ניגוס להביא את הטווסים, יום גדול היה לזקן ולטף... במחסן ובמקלחת, בחדר-האוכל ובבית-המדרש נתפלגו החברים למחייבים ולשוללים. המצדדים תיארו את רכישת הטווסים כמפנה בחיי הקבוצה. אופקים חדשים ייפתחו לפנינו, לא על הלחם לבדו יחיה האדם, הגיע הקץ לגישה המשקי סטית, בה אין מקום למעט נוי בחיי היום-יום האפורים. השוללים טענו כי אין הצדקה מוסרית להשקעה כזו שאין לה אחיזה במצבנו הכלכלי...

מזה חודשיים מתהלכים הטווסים על דשאינו...מדי שבת בשבתו אחרי ארוחת-שחרית צופים החברים בטווסים, והילדים משמיעים קריאות חדווה תוך רדיפה אחריהם. רק הגזבר רוטן מתחת לשפמו: בזבזו כזה!..."

ניגוס גנן הנוי הוא כמובן סבא שלי, קייבוס ז"ל. קטע זה מובא מתוך "אחים למשק" ספרו של יהודה בר"ט, חברו הטוב ביותר של סבא.

ספר זה מלא בסיפורי חיים קטנים ובהוויה שלמה של אותם ימים, והוא מדהים בעיני. ישנם הרבה אנשים המוזכרים בספר זה מלבד סבי, אשר עבודתם הייתה מלאכתם, יצירתם, אמנותם - חייהם.

אני חושב שאופי העבודה היום שונה. קצת פחות רומנטיקה וחברתיות, יותר הספק וכלכליות (כמובן שלא בכל מקום). זה אולי הגיוני ואולי קטלני.

לזכר סיפור זה הצבנו שני פסלוני טווסים על העץ, ליד פינתו של סבא (קייבוס ז"ל), בדשא חדר-האוכל. מוזמנים להציץ.

ענת פלופ, דניאל קו

**ביום ראשון התקיים ערב לציון שלושים ללכתו של חברנו יוסי אילן ז"ל.
לפניכם ההספד שנשא ליפא בהלוויה של יוסי ז"ל:**

הספד על יוסי

ויהי יוסף בן שמונים שנה...
וימת יוסף.
אתמול היינו אמורים לחגוג,
היום אנו מובילים לקבורה.
אתמול רצינו לספר מקצת שבחך בפניך,
היום נדבר עליך כמי שהיה.
נעקר מנופו של הקיבוץ אילן ארץ ישראלי מיוחד,
אילן שענפיו היו מרובים, אילן שידע להיטיב עם כל הבאים לידו.
יוסי הגיע לסעד עם ראשוני הגרעין השביעי, במחזור הראשון של הנח"ל. היה איש קיבוץ למופת. אהב את
היחד, את העבודה, ובמיוחד את חבריו לעבודה. את עיקר מלאכתו עשה בהשקיה בגד"ש, כשהוא מעביר
צינורות בידי, עד הזמן האחרון.
יוסי היה המתנדב האולטימטיבי לכל תפקיד, שותף לכל גיוס, לכל מבצע, לכל פעולה נדרשת, והיה ממלא
מקום קבוע בשמירה בשער. כל אורח שהיה מגיע לקיבוץ זכה לטיפול מיוחד ולהכוונה מדויקת.
יוסי הכיר את הארץ לאורכה ולרוחבה, הכיר כל עמק וכל הר, כל ישוב וכל כפר ואת הדרך המובילה אל כל
מקום. בזמנו הפנוי חרש את הארץ ברגליו.
כשנבחר להיות סדרן נסיעות לא נח ולא שקט עד שמצא פתרון הולם לכל מי שנרשם לנסיעה.
יוסי היה איש משפחה מיוחד. כל יום שישי עמד בקשר טלפוני עם בני משפחתו והיה מעודכן בכל הפרטים.
בשנים האחרונות נרתם יוסי לסייע התנדבות בבית שקמה. כל יום שהה במחיצתם של הנזקקים, כל שבת
דאג לקידוש והבדלה ודיווח להם על הנעשה בארץ ובקיבוץ.
ומשהו אישי: יוסי היה מקורב מאד למשפחתנו. יחד אכלנו בשבתות ובחגים בחדר-האוכל או בבית. תמיד
התעניין במעשיהם של ילדינו ונכדינו, והיה שותף לכל האירועים המשפחתיים. יוסי-אתה תחסר לנו.
יהי זכרו ברוך.

ליפא אהרון!

נר זכרון: כח' בכסלו – יום השנה לפטירתו של חברנו יעקב-יצחק גוטמן (טיבי) ז"ל (תשכ"ג)

לזכרו של יוסי אילן ז"ל (דברים שנאמרו באירוע לציון שלושים לפטירתו)

לפני כחודש וחצי בקש ממני דובי, מרכז הגד"ש, לכתוב כמה מילים לרגל יום ההולדת ה-80, שהיו אמורים לחגוג ליוסי. אמרתי לו שאיני יודע אם אספיק לכתוב לפני נסיעתי, וגם אינני אמור להיות, והנה היום, מרגיש אני מחוייב לומר דברים לזכרו אחרי הסתלקותו הפתאומית מאיתנו. כמו הערב, גם בשבתות האחרונות, יוסף הוא במרכז העניינים. הביטוי שהודבק במקרא ליוסף הוא "יוסף הצדיק", תכונה שגם ליוסי שלנו ודאי מתאימה לאור מתן בסתר שהיה רגיל לתת. אנסה להעלות הערב את זכרו של יוסי, מזווית קצת אחרת. במשך מספר שנים ערכת את הדף החודשי של הגד"ש, ומשם אני רוצה להקריא 4 קטעים לזכרו, הבאים לתת לנו מבט שונה במקצת מי היה יוסי. אולי אלו דברים שיעלו מעט חיוכים, אך אלו דברים ומעשים שיזכירו לנו את יוסי כפי שהיה בחיי היום-יום בגד"ש, הוא היוסי האמיתי.

*** ניסן תשמ"ג, מרץ 93

שיחה שנשמעה במערכת הקשר בין יפתח אבירם ליוסי.

יפתח: "יוסי, לאה ימיני מחפשת אותך נואשות!"

עונה לו יוסי: "נואשות? היום? אם זה היה לפני 30 שנה זה היה נשמע אחרת..."

*** באחד מימי השישי של קיץ 93 נערכה תחרות ברשת הקשר בין יוסי ובין צור בן עמי, בנושא מיקומם של ישובים בארץ. יש ספק למישהו מי ניצח? יצויין עוד שבעז רוזמן, אז מרכז הגד"ש, רגז מאוד על כך ש"סותמים לו את רשת הקשר".

*** יום אחד בקיץ של שנת 96, הגיע יוסי לחלץ חבר ששקע בשטח שליד תקומה. יוסי הגיע כמובן עם הטרקטור, אך דווקא הטרקטור שלו נתקע בהילוך אחורי, מה שמכונה "רוורס". וכך נאלץ יוסי לנסוע עם הטרקטור ב"רוורס" עד למוסך. יש אומרים שיוסי שיפר אז את שיאו האישי בנסיעה לאחור, שיא של 30 שנה, מאז הוא עצמו נסע גם כן ב"רוורס" עם פרגוסון ישן מפרדס תקומה עד הבית. וגם זה קרה באותו חודש, וגם כאן נשבר שיא ע"י יוסי. הדבר קרה בערב חג השבועות, כולם נעלמו כלא היו, וכך ישב לו אלחנן במרכזיה של ההשקיה, בעוד יוסי בודק לבדו את תקינות ההשקיה ב-21 "טקטים" שונים בחלקות השונות.

*** יוני 2002.

יוסי, כידוע, עובד בהשקיה ואחראי בין השאר לרישום שעות העבודה של העובדים בענף וחלוקת שעות העבודה בין החלקות השונות. לאחרונה גוייס להובלת גזר, והתנתק מעט מהנעשה בהשקיה, לכן כתב פתק לעובדי ההשקיה ובזו הלשון: "בבקשה מכס, עשו את רישום העבודה. ימיני יוציא לי את הנשמה, ואני עדיין מעוניין לחיות. תודה". לאחר מסי ימים כשלא קרה דבר, כתב פעם נוספת: "למשקים שלום. ביום ששי דברתי על רצוני לחיות. זה קיים גם לגבי השבוע. תודה".

כזה היה יוסי, אדם עם אהבת הארץ ואהבה של עבודת אדמתה; אדם של אהבת הזולת ובעל חוש הומור מיוחד משלו, אדם שחסרונו כבר מורגש. דמותו עם עיתון ספורט ביד אחת וסיגריה בשניה, כשכובע מצחייה חבוש לראשו, ממתין בבוקר ליד המשרדים לצעירים שיגיעו כבר לעבודה, תהיה תמונה אחת מיני רבות שתלווה אותנו לעד. יהי זכרו ברוך.

איתן היאן

חנות קו לקו

מודיעה על שעות פתיחה חדשות
החל מיום ראשון 1.1.2012 ו' בטבת:

י'א'ט א'-ה': 10.00-13.00
י'א'ט ז': (אחה"צ 3) 16.00-18.00
י'א'ט ו': 10.00-12.00

ספירת מלאי

ביום חמישי 29.12.11 ג' בטבת
תהיה החנות סגורה לקהל
עקב ספירת מלאי
לרגל סיום השנה הלועזית.

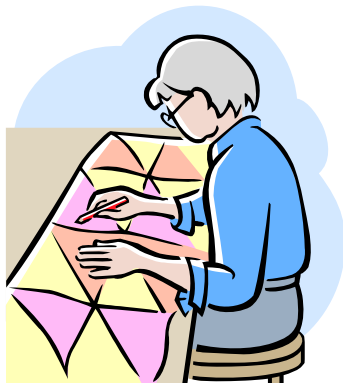

מה במתפרה

לחברים, תושבים וותיקים, ותושבים חדשים, המתפרה שלנו "קו לקו פלוס", ממוקמת ליד החנות "קו לקו" ומחסן הבגדים. המתפרה פתוחה כל יום בין השעות 7:00 בבקר (ואפילו מוקדם יותר...) ועד 12:00 בצהריים, לעיתים עד 14:00.

במתפרה ניתן לרכוש מוצרים שונים (במזומן, בכרטיס אשראי, וברישום בכרטיס האישי). ניתן לקנות במתפרה:

1. בדים שונים, למטרות שונות: בדי פליז, כותנה, פרוטה (מגבת), טפט, לבד וכל מיני שאריות...
2. מוצרי-סידקית: גומי, מחטים. רוכסנים קטנים מאד, חוטים, סרטים צבעוניים שונים, שרוכים ועוד ועוד..
3. במתפרה ניתן ליצור לולאות ותיקתקים בבגדים, ציפות וכו'.

וכמובן, מתנות לתינוקות ולמשפחה:
ספרי הרך בעברית ואנגלית, ספר העונות, ספרון לעגלה או מיטת התינוק
סינרוול (סינר+שרוול) בצבעים שונים, מפיות- אוכל לתינוק, לפעוט.
מנשא לבובה

כיסוי לפלדת-שבת בדוגמאות חדשות.
לחם-חם (המפית לחימום במיקרו לדברי-מאפה)
ברווזיים, כמו לסבתא של אפריים
שמיכת פליז לתינוק +אפליקציה נחמדה.

כמו-כן מוצרים שונים שנשארו במלאי במחירים מוזלים: מפית לחלות, שקית לטלית, תיק לבית כנסת.

www.kav-kav.co.il

ניתן להכנס לאתר של המתפרה ולראות חלק מהמוצרים:

טלפון למתפרה: 2414, נייד לרחל יניב: 0523934554 או קיצור: 3554, לתאומים שונים.

אחכיס אכט... קואו אסייר ואלהנות.

מהמשלה במשק

בתחילת ינואר נולד צלל בחצר היבשות כחודש וחצי טרט זמנו. אדלף היה כמחצית מצלל שנולד בזמן. הצולל הצעיר הוכנס לאינקובאטור, קרי, לבלב סכור עם מנורת חימום. לאחר טיפול מסור של מלכה שאר הצוות, הצלל גדל יפה ומתרוצץ ביונקיה (מתוק "ברפת שלנו" בסצד ינואר).

בחודש יולי האחרון פרצה בארץ מחאה ציבורית נגד עליית מחירי גבינת הקוטג', והיא הציפה בעיה מקיפה יותר של התייקרות חריגה של מוצרי חלב שיצאו מפיקות, ונתנה את אות הפתיחה לגל מחאה ציבורית חסר תקדים בנושאים רחבים יותר. בשל כך הוקמה "ועדת המשנה לבדיקת שוק מוצרי החלב" (המכונה ועדת קדמי, מנכ"ל משרד התמי"ת), שקיימה 6 פגישות בלבד, בלוי"ז צפוף, והגישה המלצותיה לראש הממשלה, אשר אימץ אותן וביקש להביאן לאישור הממשלה.

שתי פרות אתודה, (5544) "ברזייה" הקרויה צלל עם סבתה, והשנייה (5392) "אריזונה", המליטו בחודש החולץ בהפסד של מספר דקות זו מזו. אולט דאבונט של אגודת ההזרעה "שיאון", או יותר נכון לומר למחנתנו, שתיהן המליטו נקבות, וקצאת הצלל את הרמה הזנטית של הצדד (מתוק "ברפת שלנו" בסצד, אוקטובר).

לאחרונה נוצר הרושם, שהממשלה הפנימה את הצורך ביתר מעורבות על מנת להגן על הצרכנים בשוק החופשי. דווקא בשוק החלב, המדיניות המוצעת פועלת בכיוון ההפוך. בעוד שהמחלבות הגדולות ורשתות השיווק נהנות מכוח מונופוליסטי, ואחראיות לחלק הארי של עליות המחירים של מוצרי החלב, הוועדה בחרה להפנות את מירב תשומת הלב לחוליה החלשה בשרשרת, הרפתנים, שמאז ומתמיד נתונים לפיקוח ואסדרה.

הפסה (4560) "יוקל", זקנת הצדד, הניצ בשעה טובה לתנובת חייט של 150.000 ליטר, אכרי המאמין. בנתייט מראה לנו "הזקנה" שכוחה עוד במוותיה והיא מסוגלת לתחלופה נוספת. ימיט י'ידו אט תתצבר (מתוק "ברפת שלנו" בסצד, ספטמבר).

הרפורמה המוצעת תפגע בראש ובראשונה ברפתות ובמחלבות הקטנות, שמרביתן נמצאות בפריפריה, בעוד שהמחלבות הגדולות ורשתות השיווק, וכן גם היבואנים החדשים (עם פתיחת השערים ליבוא מוצרי חלב), ימשיכו להרוויח באופן נדיב.

הפסה (334) "חתרנית" ממשיכה לככה במדור, וכבר למצלה מחודש מניבה ממוצע של 80 ק"ג חלב ליום, טרט מראה סימני שבירה, ואנו ננסה להמשיך ולצודד אותה. לצומת זאת נאלצנו להיפרד מהפסה (189) "בר-ט", אשר נולדה מהשתלת צובריט ("ברפת שלנו" בסצד, מאי).

רק בחודש אפריל האחרון העבירה הממשלה את חוק החלב, שבין היתר " בנוסף לנימוקים בדבר הצורך בתכנון ואסדרה בענף החלב, מאפשר ליישם את מדיניותה של הממשלה לשמר ולחזק את הפריסה ההתיישבותית, באמצעות הגנה על משקי החלב הפעילים, ויצירת עוגן כלכלי להתיישבות בפריפריה". אימוץ הרפורמה המוצעת מנוגד לחלוטין למדיניות המוצהרת של הממשלה.

אנו נמצאים בפתיחה של שנה חדשה (למניינם). מאחורינו שנה לא פשוטה של מאבק קיומי על עתיד ענף החלב ועל היכולת להתפרנס ממנו בכבוד. אנו נמשיך, על אף כל הקשיים והמכשולים, בשנה נוספת של עבודת צוות מסורה על מנת לשפר את הישגנו המקצועיים והכלכליים של הענף בסעד.

הנהלת משק, לאחר חמש ישיבות ארוכות, סיימה את הכנת תוכנית המשק לשנת 2012, ותגיש המלצותיה לאסיפת החברים במוצ"ש, פרשת ויגש. חוברת של התוכנית תינתן לכל דורש אצל רחל צור.

חג אוריט מנה, חלף